

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 19 sierpnia 2020 r.

Poz. 4750

WYROK NR II SA/WR 653/19 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 3 grudnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia WSA Olga Białek

Asesor WSA Wojciech
Śnieżyński

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn
/sprawozdawca/

Protokolant

specjalista Magda Minkisiewicz

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 3 grudnia 2019 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Gminy Udanin
z dnia 9 lipca 2019 r. nr XI.47.2019
w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego obszaru obrębu Dziwigórz

- I. stwierdza nieważność § 12 ust. 6 pkt 1 we fragmencie „w zabudowie zagrodowej” zaskarżonej uchwały;**
II. zasądza od Gminy Udanin na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie

Skargą nadzorczą z 28 VIII 2019 r. Wojewoda Dolnośląski (dalej jako „organ nadzoru”) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr XI.47.2019 Rady Gminy Udanin z 9 VII 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru obrębu Dziwigórz (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2019 r., poz. 4588) – dalej jako „MPZP”, w części obejmującej § 12 ust. 6 pkt 1 we fragmencie: „w zabudowie zagrodowej”. W skardze wniesiono również o zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadniając skargę organ nadzoru zarzucił istotne naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z 27 III 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945), dalej „upzp”, polegającym na braku ustalenia dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (tereny MN i MNU) minimalnej liczby miejsc do parkowania. Organ nadzoru podkreślił, że w świetle art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. minimalną liczbę miejsc do parkowania. Organ nadzoru zwrócił uwagę, że w § 12 ust. 6 MPZP przyjęto, że miejsca postojowe dla samochodów osobowych użytkowników stałych i przebywających okresowo należy realizować wraz z budową, przebudową, rozbudową lub nadbudową albo zmianą funkcji obiektów budowlanych, na terenie działki własnej lub zespołu działek do których posiada się tytuł prawny, w liczbie wynikającej z następujących wskaźników: 1) dla zabudowy mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej minimum 1 miejsce na 1 mieszkanie, dom lub segment; 2) dla obiektów usługowych minimum 2 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej, nie mniej jednak niż 2 miejsca na 1 obiekt; 3) dla funkcji produkcyjnych, magazynowych, składowych i innych zakładów pracy minimum 2 miejsc postojowych na 10 zatrudnionych; 4) dla obiektów sportu i rekreacji minimum 1 miejsce na 10 miejsc użytkowników jednocześnie; 5) dla agroturystyki minimum 2 miejsca na 10 miejsc noclegowych, 6) dla pól namiotowych i campingów minimum 1 miejsce na 4-6 użytkowników lub 1 stanowisko do ustawienia namiotu albo 1 domek campingowy. Jednocześnie organ nadzoru wskazał, że w MPZP przepisem § 23 wyznaczono teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) - gdzie zabudowa ta stanowi przeznaczenie podstawowe; przepisem § 24 tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług (MNU) - gdzie przeznaczeniem podstawowym jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zabudowa usług nieuciążliwych; zaś przepisem § 28 tereny zabudowy zagrodowej (RM) - gdzie zabudowa ta stanowi przeznaczenie podstawowe. Ponadto, w myśl § 25 ust. 1 pkt 2 lit. a MPZP zabudowa mieszkaniowa stanowi przeznaczenie uzupełniające na terenie zabudowy usługowej nieuciążliwej (U). Zgodnie z § 25 ust. 1 pkt 3 lit. b MPZP, funkcja ta może być realizowana na tym terenie zarówno jako lokale mieszkalne w budynkach przeznaczenia podstawowego jak i budynki mieszkalne wolnostojące. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że Rada Gminy Udanin, w zakresie określenia minimalnej liczby miejsc do parkowania pominęła zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz zabudowę mieszkaniową w ramach funkcji uzupełniającej na terenie zabudowy usługowej nieuciążliwej. Wskaźnik ten ustaliła jedynie w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej. Dalej organ nadzoru wyjaśnił, że w toku postępowania nadzorczego uzyskał od Rady Gminy Udanin wyjaśnienie, że w § 12 ust. 6 pkt 1 MPZP przyjęto zarówno dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jak i zabudowy mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej taką samą liczbę miejsc postojowych, tj. 1 miejsce na 1 mieszkanie. Zdaniem organu nadzoru z literalnego brzmienia przepisu § 12 ust. 6 pkt 1 MPZP nie sposób jednak wywnioskować, że minimalna liczba miejsc postojowych została ustalona dla innego rodzaju zabudowy mieszkaniowej niż dla zabudowy mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej. Niemniej jednak, w związku z tym, że w § 12 ust. 6 pkt 1 MPZP dokonano ustaleń dla terenów oznaczonych symbolami od II.RM/1 do II.RM/8, dla których przewidziano zabudowę mieszkaniową w ramach funkcji zagrodowej, a intencją organu stanowiącego było ustalenie takiego samego wskaźnika minimalnej liczby miejsc do parkowania względem wszystkich rodzajów zabudowy mieszkaniowej, w ocenie organu nadzoru stwierdzenie nieważności §12 ust. 6 pkt 1 we fragmencie: „w zabudowie zagrodowej” pozwoli na prawidłową realizację postanowień planu miejscowego. Wskutek stwierdzenia nieważności § 12 ust. 6 pkt 1 we fragmencie: „w zabudowie zagrodowej” wskaźnik minimalnej liczby miejsc do parkowania stanowić będzie parametr mający zastosowanie do wszystkich przewidzianych na terenach oznaczonych symbolami II.MN/1, II.MNU/1, II.MNU/2, II.U/1, II.RM/1-II.RM/8 układów zabudowy mieszkaniowej.

W odpowiedzi na skargę Rada Gminy Udanin wniosła o jej uwzględnienie zgadzając się z zarzutami skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

W świetle art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp nie budzi wątpliwości, że jednym z obligatoryjnych elementów treściowych uchwały w sprawie planu miejscowego jest m.in. określenie minimalnej liczby miejsc do parkowania.

Jak zaś wynika z § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 VIII 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), określenie w planie miejscowym ilości miejsc parkingowych nastąpić powinno w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Uchwała w sprawie planu miejscowego musi więc określać taki parametr w stosunku do wszystkich terenów zurbanizowanych.

W okolicznościach sprawy jest bezsporne, że w kwestionowanym MPZP nie określono literalnie tego parametru dla terenów o funkcji MN i MNU. Oznaczałoby to konieczność stwierdzenia nieważności MPZP w zakresie obejmującym tereny o funkcji MN i MNU. Mając jednak na względzie, że w ramach tego samego MPZP ustalono minimalną liczbę miejsc parkingowych dla zabudowy mieszkaniowej w ramach funkcji RM (zabudowy zagrodowej) jako minimum 1 miejsce na 1 mieszkanie, dom lub segment, zaś intencją organów gminy było przyjęcie identycznego parametru dla każdej funkcji dopuszczającej zabudowę mieszkaniową, zasadnie organ nadzoru kwestionuje jedynie przepis z § 12 ust. 6 pkt 1 we fragmencie: „w zabudowie zagrodowej”. W ten sposób usunięty zostanie stan niezgodności MPZP z prawem, przy jednoczesnym zapewnieniu minimum ingerencji w kontrolowaną uchwałę, stosownie do wymagań wynikających z zasady proporcjonalności i ochrony samodzielności jednostek samorządu terytorialnego.

W świetle art. 28 ust. 1 upzp istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Pod pojęciem istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy rozumieć m.in. niezachowanie podstawowych wymagań treściowych, jakie spełniać powinna uchwała w przedmiocie planu miejscowego.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł na zasadzie art. 147 § 1 ustawy z 30 VIII 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018r., poz. 1302) – dalej „ppsa”. Z uwagi na rodzaj i charakter naruszenia prawa taki zakres interwencji był niezbędny do usunięcia skutków opisanego naruszenia, a zarazem do zapewnienia skuteczności kontroli sądownoadministracyjnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 200 ppsa, zasądzając na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł tytułem należnego wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika. Wynagrodzenie pełnomocnika organu nadzoru zostało ustalone w oparciu o § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra dnia 22 X 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).